

תת"ע 4151/09/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מוזכר סרי, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4151-09-19 מדינת ישראל נ' סרי
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
מוזכר סרי - הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של: **נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב**, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); ו**נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב**, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי (הוסח חדש), תש"ל - 1970.
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 04.09.19, נהג הנאשם ברכב מספר 9830725 מסוג "מונית" וזאת כאשר הוא מעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה.
3. בתשובה לאישום הודה הנאשם בנהיגה אך כפר בכך שנהג ברכב מסוג "מונית". הנאשם טען כי אמנם ברישיון הרכב כתוב כי מדובר ברכב מסוג "מונית" אשר מיועד למתן שירות לציבור אולם, במועד הנהיגה הרכב טרם הוכשר למטרה זו. הנאשם הוסיף וטען כי הוא רכש את הרכב והביא אותו מאילת לירושלים לצורך הכשרתו ורישומו תחת תחנת מוניות אולם לא היה מותקן בו מונה ומספר כובע והוא טרם היה מיועד לשירות לציבור. בתמיכה לכך הפנה הנאשם לדוח שערך השוטר בו נרשמו לטענתו הליקויים הנ"ל שהיו קיימים ברכב ובנוסף הנאשם קיבל על כך דוח נפרד.
4. הצדדים הגיעו להסכמה כי דיון ההוכחות יתמקד בשאלה אחת בלבד שהינה האם היה לנאשם "תו סוחר" ושלט "במבחן" במועד הרלוונטי לביצוע העבירה.
5. במהלך שמיעת הראיות העיד מטעם התביעה **רס"ר יוסף תורג'מן**, השוטר אשר במהלך אכיפה של עבירות מהירות באמצעות ממל"ז עצר את רכב הנאשם ולאחר שהתברר כי לנאשם אין רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב הוא רשם לו את הזמנה לדין וכתב האישום מושא החלטתי זו (ת/1). השוטר ערך מזכר (ת/2),

ומסר לנאשם אישור בדבר נטילת רישיון רכב וזימון לקצין משטרה (ת/3);

מטעם **הנאשם** העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

6. אין מחלוקת כי מדובר ברכב מסוג "מונית" על פי הרישום במשרד הרישוי. כמו כן, אין מחלוקת כי לנאשם אין רישון נהיגה מתאים לסוג רכב מסוג "מונית".
 7. ב"כ הנאשם הסכים כי הדיון יתמקד בשאלות הבאות בלבד: האחת: האם היה לנאשם "תו סחר" במועד הרלוונטי לביצוע העבירה והשנייה, אם היה שלט "במבחן" כנדרש.
 8. המאשימה הציגה תעודת עובד ציבור לפיה במועד ביצוע העבירה הרכב הופיע על שם "שלמה שביקי" וכי רישון הרכב פקע מיום 30.07.18. בהתאם לאותה תעודה מספר הרכב הרשום הינו 9830725.
 9. הנאשם לא הציג אף מסמך שיש בו בכדי לתמוך בטענתו ויתרה מזאת עדותו הייתה מלאה סתירות באופן שלא ניתן היה לתת בה אמון.
 10. בחקירתו הראשית העיד הנאשם כי במועד ביצוע העבירה הוא היה בדרכו לירושלים לאחר שקנה את הרכב מסוחר באילת וכי הוא הסביר לשוטר כי לא מדובר במונית אלא ברכב פרטי וכי יש לו תעודת סחר "**אמרתי שזה לא מונית לוקחים את הרכב הזה כפרייבט, לא משלמים עליו מכס, בדק את הרכב אמר שהמונה לא עובד, אמרתי שיש לי תעודת סחר של המבחן אמר לי למה אתה לא שם את המספרים קדימה ואחורה על הרכב, אמרתי שאין לי איך לקשור ושם על הזכוכית קדימה**" (עמ' 11, ש' 24-27).
 11. בחקירתו הנגדית כאשר נשאל מדוע לא היה לו תו סחר להציג לשוטר הוא השיב: "**היה לי**" (עמ' 12, ש' 4-5), אולם כאשר התבקש להציג תו סחר זה בבית המשפט התברר כי תו הסחר הינו על שם אחר "**אוסאמה מסוודה**" וכשנדרש ליתן הסבר על שם מי התו סחר הוא ציין כי מדובר באישור ששייך לבעלים הקודם שממנו רכש את הרכב.
 12. לאחר מכן התבקש הנאשם להציג את רישיון הסחר של המגרש שבו הוא עובד אך ציין כי יש לו צילום של לוחית הרישוי במבחן וכן של תו הסחר שמספרו "539546".
- בשלב זה הנאשם הציג לבית המשפט תמונה של הרכב בכדי לתמוך בטענתו כי היה שלט עם מס תו הסחר ואז התברר כי מדובר במספר אחר "536396" לא של הבעלים הקודם ואף לא אותו מספר שלטענתו שייך למגרש בו הוא עובד. אציין כי תמונות אלו לא הוגשו על ידי ההגנה בסופו של דבר, אולם הדברים נרשמו בפרוטוקול הדיון באופן מפורט והתברר כי קיימת סתירה וחוסר עקביות בדבריו של הנאשם.
- כאשר התבקש הנאשם ליתן הסבר לסתירות אלו הוא השיב: "**אז כניראה צילמתי משהו בטעות**" (עמ' 13, ש' 2-4).
- ובהמשך כאשר נישאל של מי אותה לוחית רישוי במבחן שעל גבי שמשת הרכב שמופיעה בתמונה, השיב: "**לא**

יודע. אולי בטעות זה על הרכב" (עמ' 13, ש' 9-10), והיא שייכת כנראה לעוד סוחר, כלומר סוחר שלישי.

תשובותיו של הנאשם תמוהות ויש בהן בכדי להעיד על דרך התנהלותו לקויה כאילו מדובר בהפקר וכי ניתן לשים על גבי הרכב כל תו סחר של כל סוחר ולנוע עם הרכב בכבישים.

גם בהמשך חקירתו כאשר התבקש הנאשם להראות את תו הסחר שלטענתו היה לו במועד ביצוע העבירה הוא טען כי יש לו צילום בטלפון אולם הוא לא הציג זאת ולא הוגשה אף ראייה שיש בה בכדי לתמוך בגרסתו.

13. הנאשם הסביר כי בתור סוחר רכב כאשר עושים הפקדת סוחר אז מבטלים את הרישיון הקודם ומקבלים רישיון כתום להפקדת סוחר אולם, הוא מאשר כי הרכב לא היה בהפקדה אצל הסוחר ממנו הוא רכש את הרכב כשנדרש ליתן הסבר מדוע בכל זאת נהג ברכב, השיב: **"חשבתי שיכול לנסוע עם הרכב. אין לו רישיון הסעה למונית ולא מופעל למונית"** (עמ' 15, ש' 33; עמ' 16, ש' 1). בהמשך חקירתו הוא חזר והודה כי הוא נסע ברכב ש"לא היה" בהפקדת הסוחר הקודם (עמ' 16, ש' 26-28).

14. בנסיבות אלה קיימת למעשה הודאה של הנאשם כי הוא נהג ברכב כאשר אין לו רישיון נהיגה מתאים וכי תו הסחר לא היה תואם למונית בה נהג.

15. עדותו של הנאשם לעניין שלט "במבחן" לא הייתה מהימנה בעיני. תחילה נשאל הנאשם איפה היו לוחיות "במבחן" השיב: **"הם היו על השמשות ברכב"** (עמ' 14, ש' 22-23) ובהמשך לאחר שהוצגה לו תמונה של הרכב בה אין שלט כזה הוא שינה את גרסתו וטען כי השלט היה על השמשה האחורית: **"השמשה האחורית היה במבחן"** (עמ' 14, ש' 24-25).

16. בנסיבות אלה אינני מקבל טענת הנאשם כי הוא נהג ברכב עם שלט במבחן שלכאורה היה פוטר אותו מהחובה להחזיק ברישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב מסוג "מונית".

17. למעלה מן הצורך אציין כי מהעדותו של הנאשם יש בכדי ללמד כי הוא עשה שימוש ברכב מסוג מונית ועל אף שהיו ליקויים ברכב מסוג זה, אין בדבר בכדי לשלול את החובה שעליו להחזיק ברישיון נהיגה מתאים למונית. רכב זה שנע בכבישים עם כובע ומספר על הצד יוצר רושם אצל משתמשי הדרך כי מדובר במונית, והציבור עלול לטעות ולבקש שירות מרכז זה ולא מן הנמנע שזו הייתה מטרת הנסיעה של הנאשם ברכב זה.

הנאשם הודה שהיה כובע של מונית על גג הרכב אולם, לטענתו בלי מספרים. בנוסף הודה הנאשם כי על אחת הדלתות הייתה מדבקה עם מספר המונית.

אין ספק שמדובר בסימנים שמזהים את הרכב עם ייעודו הרשום כמונית.

18. מדובר לטעמי בנסיבות שמחייבות החזקה ברישיון למונית ובהעדר תו סחר, הרי שחובה זו אינה מתבטלת גם אם מדובר ברכב שקיימים בו ליקויים כאלה ואחרים.

19. כאן המקום לציין כי אף אם לא הכשרתי הגשת סרטון מצלמת גוף שהייתה לשוטר מאחר והוא לא היה חלק מהראיות שהוצגו לעיון ההגנה, לא ניתן היה להתעלם מהשקרים של הנאשם ביחס לקיומו של כובע ושלט במבחן על הרכב, והנאשם נמצא לא דובר אמת גם בפרטים אלה באופן המשליך על אמינות גרסתו ומעבר לכך לא אוסיף דבר.

לסיכום

20. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד שבט תש"פ, 09 פברואר 2020, במעמד הצדדים